

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Librería Española, Rambla del Mitj, 29, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

LA BATALLA DE DEMÀ.

ESPLEGUËM la bandera republicana y ¡avant! ¡avant tots, sense vacillar!

Tenim l' enemic enfront. L' enemic nostre es la concentració monàrquica, es la mescolansa informe de tots los enemics de la causa republicana.

¡Miréu com s' han entés, apenes han vist en perill los supréms ideals del arrós, pels quals únicament suspiran!

A Barcelona 'ls conservadors s' adjudican lo paper de primers galans sens més rahó que la de haverlos valgut lo poder la *corassonada* del general Martínez Campos, y 'ls fusionistas acceptan l' humiliant paper de comparas. Si governés en Sagasta l' oració 's faria per passiva: primeras parts serian los fusionistas; comparsas los conservadors.

A Huesca, los carlins han entrat a la lliga y conservadors y fusionistas se posan a las sévas ordres, anhelosos d' ensorrar lo nom del primer demócrata, del primer patriota d' Espanya, lo nom ilustre d' Emilio Castelar.

Y per tot arréu lo mateix. Déu los cria y ells s' ajuntan.

Millor que s' uneixin.

L' unió dels monàrquichs es la prenda més segura, la fiança més ferma é inquebrantable de la unió republicana, may més que ara oportuna y necessaria.

Hem de combatre la concentració del enemic, ab la concentració dels que desde avuy millor que amichs hem de ser germans, reconeixent com reconeixém per mare la idea republicana.

Nos obliga a obrar aixis un deber d' honra y un estimul de patriotisme.

Allà, en lo camp enemic, hi ha la política de corrupció, de abusos y de caudillatje, la política de negoci, lo caciquisme, la *yernocracia*, todas las plagas que desdoran a aquesta nació desventurada, en la qual las lleys sols son bonas quan son útils als que manan y la justicia sols se deixa conèixer quan pot afavorir als que mangonejan. Allà, en lo camp enemic, hi ha 'ls escàndols y 'ls cinismes que han donat per resultat, durant aquests últims quinze anys, l' enervament de la opinió pública, cansada y fastiguejada, davant del espectacle de las majors indignitats. Allà, en lo camp enemic, hi ha 'l desitj vehement de continuar un estat de cosas completament impossible.

¡Hem de consentirho nosaltres, podent ter tant y tant per desbaratar las sévas cábalas? May de la vida.

Disposém del sufragi universal y estém en lo cas de demostrar que aquesta arma val y significa alguna cosa, quan hi ha decissió per esgrimirla, en defensa de la regeneració de la patria.

Ciudadans: la patria exigeix que sortim a la séva defensa. ¡A votar tothom! En la actualitat un vot val y pot més qu' en altres temps un tiro.

A votar todas las victimas dels abusos del poder, tots los que sentin interès per ellas. Vingan ab nosaltres los que ansian un nou estat de cosas basat en lo respecte a la ley y en l' acatament als decrets de la opinió y a la voluntat del cos electoral.

Ab nosaltres las classes obreras, a las quals enganyan miserablement, aquells que 'ls hi aconsellan la *huelga electoral*, que únicament pot redundar en benefici de conservadors y reaccionaris, verdaders *burguesos* de la política. Lo jesuitisme s' estrellará sempre en lo bon sentit del obrer.

Y aquells que dintre dels partits republicans pretengan promoure estúpidas dissidencias, cedint a estímuls de carácter personal, quan nó a traïdoras inteligencias ab nostres enemics de sempre, guárdinse de interrompre la disciplina del gran exercit republicá, que també nosaltres tenim unas ordenansas severas, que condemnan als traïdors y als mals soldats a sufrir la pena capital del despreci.

La batalla de demà es la continuació de una serie de combats que en definitiva han de reportarnos la victoria.

Ja ho sabem que 'l triunfo numérich de moment no será per nosaltres. ¡Quedan encare tants ressabis de las corrupcions passadas!... Pero, al revés dels partits cortesans, que guanyant perden, los partits populars perden guanyan. En la lluyta, sols en la lluyta hem d' enrobustirnos. Combatent nos farem forts.

Sigan poch, sigan molts los representants que 'ls republicans logrem enviar a las Corts, sempre serán allà una afirmació vigorosa, posada enfront de la corrupció monàrquica. Y 'l pais anirà obrint los ulls, y a cada nova elecció guanyarem més terreno, fins que vinga 'l moment de proclamar en definitiva qu' Espanya es dels espanyols.

Per altra part, ab motiu de la lluyta de demà quedarán subsistents en tots los districtes núcleos republicans, despresos de tota connivencia ab los partits monàrquichs, fidels a sos ideals, enemics de tota mena de caciquismes, defensors acérrims de la ley y de la justicia.

Aixis com las guerras en que hi juga la pólvora deixan derrera seu morts, ferits y descalabrats, llágrimas, sanch, devastacions y desgracias, las fecundas lluytas dels comicis, quan lo sufragi universal impera, produheixen un renaixement de la opinió, un enrobustiment de la vida pública, una confiança general en la forsa del poble, qu' en últim terme, sino de moment en un dia donat, fan inútils los abusos del poder y 'ls pochos escrupuls dels governants sense conciencia.

Ciudadans: donguém ja lo primer pas. Despleguém la bandera republicana y ¡avant! ¡avant tots sense vacillar!

P. K.

A coalició republicana no s' ha realisat a tot arréu com era de desitjar. Encare son molts los correligionaris entre 'ls quals pot més lo personalisme que l' amor a las ideas. La realitat, ab sas amarguras, obrirá 'ls ulls als qu' están cegos.

Davant del dualisme que reyna en alguns districtes, no 'ns atrevim a recomenar cap candidatura en especial. Sols recomanarém que allà hont se presenti un republicá, siga de la fracció que 's vulga, 'ls nostres lectors s' apressurin a votar-lo. Donguin lo vot més per l' idea que pels homes. Ja vindrá dia en que, posats a proba tots los que avuy bullen, l' opinió pública dels partits republicans farà la tria, separant lo grà de la si-sanya.

Lo cabecilla carli Vila de Prat ha mort, y avants de tancar los ulls, va dir:

—«Oh, si jo hagués pogut preveure que anava a lluytar per un rey cessarista, pitjor que Fernando VII, estigán segurs que ni a la primera guerra civil hauria acudit.»

Estampin en la séva memoria aquestas paraulas los que de bona fe professan las doctrinas absolutistas. Donar la sanch per un home que pot resultar un ximple, un ingrát y una plaga pel país, no es digne de cap ser humá.

La guerra está próxima a morir. Y lo més curiós es qu' en últim cas l' haurá morta la pólvora sense fum.

Aixis acaba de revelarho l' emperador Guíllém de Alemania, ab las següents paraulas:

«Los soldados s' aterran davant de la granisada de tiros sense saber de abónt venen. Fins en las mateixas manobras hi hagué pánichs verdaders, que no pogueren contenir los esforços dels oficials.»

Per aixó l' emperador demana 'l desarme.

La ciencia, perfeccionant los medis de destrucció, acabarà ab la guerra.

No s' trobarán soldats que vulgan anar a morir tontament, sense saber qui 'ls mata.

Y si encare quedan reys al mon, qu' es molt dificil, no haventhi soldats, los pobles dirán:

—Mestres: si teniu mals-de-cap, passéuse 'ls: si teniu qüestions, ventiléuselas vosaltres ab vosaltres, que si l' interès dels reys es la guerra y la destrucció, l' interès dels pobles es la pau y 'l treball.

Dimecres van acostarse 'ns alguns interventors de San Martí de Provensals, manifestantnos que 'ls agents de la candidatura ministerial los havian anat a trobar invitant-los a suscriure l' acta de la elecció, en la qual hi figuravan ja algunas firmas.

De manera, que cinch dias avants de l' elecció ja hi

havia las actas arregladas. Naturalmente, los interventores van negarse resoltament a pendre part en una ilegalitat tan colossal... y al mateix temps tant tonta.

Perque, com diuen los castellans, «no por mucho mardugar, amanece más temprano.»

Y 'ls que 's llevantan tan demati, es molt facil que a l' hora que més desperts haurien d' estar, caygan de son.

Un periódich conservador tant autorisat com *La Epoca*, diu que no hem de ser massa exigents ab la qüestió del golf de Guinea, que tenim en litigi ab França, per falta de tropas, de marina y de diners, per colonisar y guardar aquellas terras.

Es sempre un consol. Pagar per tenir marina y tropas, y no tenir tropas, ni marina, ni diners. De manera, que las nostras colonias están a la disposició del primer que vulga aixarparlas.

—Que ho prenguin tot—dirán los amichs de *La Epoca*;—pero a nosaltres que 'ns deixin lo pressupost.

Lo poble belga demana 'l sufragi universal. En una manifestació celebrada 'l passat diumenje a Brusselas, 40,000 manifestants van desfilar per davant de la estatua de la Llibertat.

¡Oh, si l' entusiasme fos un article d' exportació, n' enviariam a buscar a Bélgica unas quantas mils toneladas!

Lo poble que realisa actes semblants, se fa digne del sufragi per assegurar la llibertat. ¡Quina diferencia ab altres pobles, que per la seva dessidia, per la seva indiferencia y pel seu escepticisme, s' exposan a perdre la llibertat y 'l sufragi!

¡Quina campanya tan insensata la que 'l govern ha desfermat contra la candidatura de Castelar per Huesca! A cambi d' elements propis per posar en perill la candidatura del gran orador, s' ha valgut de un candidat carlí, ha sobrescitat a tota la gent de boyna y de sotana, y 'l púlpit, lo confessorari y 'l despaig de las autoritats de la provincia s' han convertit en baluards, desde 'ls quals se dispara ab bala roja contra 'l gran apóstol de la democracia. No saben ocultar los conservadors, qu' en Castelar es lo seu enemich més temible.

Totas las armas son bonas per combatre'l. Amenassas als arcaldes y als contribuyents, amenassas als treballadors en lo sentit de deixarlos sense feyna, amenassas fins als creyents de negarlos la terra sagrada, si votan a n' en Castelar. No s' havia vist may una rabia més desfeta.

Y a pesar de tot, nosaltres confiém en lo triunfo electoral del gefe del republicanisme históric, que no en va la terra de Huesca ha sigut sempre l' antemural de la democracia y de la República.

Pero si sortís derrotat, arribaria 'l cas de que Castelar echase por la calle de enmedio, com ha dit gráficamente en un article publicat fa pochs dias.

Y la seva veu es prou autorisada pera ser atesa, tan a dintre del Congrés, com a fora de las Cortes, tal vegada, com diu *El Globo*, més a fora que a dintre, y produhint uns efectes més rapits.

En Martos se troba sense districte.

Per qual motiu los conservadors mirarán de ferlo pasar com pujan, en calitat de cunero.

¡Terrible decadencia!

Haver nascut per ser fornada y quedar transformat en una especie de torna de la situació conservadora.

Y encare pá martista que no 'l vol ningú: per sech y per florit.

Alguns elements de Tarrassa que 's diuen possibilistas, y com a tals constituheixen comités y logran ser reconeguts per las corporacions superiors, quan arriba l' hora de las elecciones de diputats, se fan esclaus mercenaris dels candidats monárquichs, perturban la coalició republicana, y treballan desafortadament pel triunfo dels enemichs de la República.

Bó es que 's dongan a conèixer ab tan desembrás y tan sense careta en aquests moments de proba. No tardará a venir l' hora de la depuració, y cada ovella anirá ab sa parella y 'ls llops ab los llops.

La senmana próxima publicarem número extraordinari, en lo qual hi pendrán part distingits escriptors y celebrats artistas.

¡Preguntan qué 'ns proposém celebrar?

No tenim cap inconvenient en revelarho: celebrarem lo Carnaval... ey, enterémnos, lo Carnaval de la política, y creguin que, segons com hajan anat las elecciones, y segons com marxín altras cosas, tenim la mà a punt per arrencar molts caretas.

Fins a dissapte, donchs.

Ja sabém per qué 'ls autonmoistas cubans se retreuen. Com a espanyols que son, esperavan que la lley del su-

fragi universal que regeix a la Peninsula, regiría també a Cuba, com de fet hi hauría regit si no haguessen tret tan soptadament del poder als liberals.

Quan va pujar lo monstro, la lley estava pendent de l' aprobació del Senat. Y com que reunir las Cortes era sumament perillós per la situació conservadora, los cubans s' han quedat en terra.

Lo retrahiment del partit autonomista significa un gran perill.

No vulga la desgracia que 's realisi alló de la cansó: *La Habana se va a perder...*

Ho desitjem de tot cor; pero si aixís sigüés, sempre resultaria que tota la culpa recauria en la política cortesana y en l' egoisme conservador, un matrimoni que no pot engendrar més que desgracias.

Las cigarreras de Madrid l' altre dia van sublevarse, a causa de las malas condiciones que té 'l local ahont se las obligava a treballar.

Resultat de la insurrecció: que per treballar cómodament las hi acaban de concedir lo palacio del Duch de Osuna.

Una trasse de un zorrillista:

—¿Voléu entrar a palacio? Féu com las cigarreras: subleveuvs.

CARTAS DE FORA.—M' escriuhen de Olesa de Montserrat participantme que demá, 1.º de febrer se obrirá al públich una escola laica de noyas montada ab arreglo a la moderna pedagogia, en lo pis principal de la mateixa casa que ocupa la escola laica de noys. ¡Endavant y fora y caiga la llana!

De Vilafranca del Panadés m' escriuhen lo següent: —Lo día 15 del actual un periódich de aquesta vila titulat *El Labriego*, 's queixava amargament de que haguessen sigut tant pochs los regidors que assistiren a las solemnitats religiosas, a las quals, segons costum inmemorial, concorre l' Ajuntament de Vilafranca, esperant que en lo succésu seran més celosos.

En cambi 'l mateix periódich trobá molt ben fet que 'ls rectors de la mateixa vila haguessen deixat de assistir a la distribució de premis després de la festa major, sols per que l' acte 's verificava en lo teatro del Tivoli.

Es, donchs, molt natural que 'ls regidors liberals los hi tornin la pilota. Quan los capellans vajan a las festas del Ajuntament, los regidors veurán si 'ls convé anar a las festas de la iglesia. La cortesía ab cortesía 's paga; 'ls desaires ab desaires.

Un parent del Sr Pella y Forgas, candidat catalanista, independent, conservador y carlí per La Bisbal (que de tot té, tota vegada que alardeja de lo primer y es apoyat pels últims), té una fabrica a Bagur y amenassa als seus treballadors ab deixarlos sense feyna, cas de que no votin la candidatura del seu parent. No li faltavan més al Sr. Pella que aquestas gotas de cera arrencadas per medi de la coacció y la amenassa, per acabar aquell ciri pasqual de que parlavam en l' últim número. Y a pesar de tot, ja veurán com se queda sens acta y sols ab la gloria de haver perturbat aquell país essencialment republicá.

JA HI SOM.

o 's parla d' altra cosa que d' elecciones.

La gran votació que ha de verificarse demá, té trastornada la xaveta a electors y elegibles.

Al carrer, dins de la familia, en casés, en teatros... per tot arreu se sent 'la mateixa música: elecciones, candidaturas, comités, coalicions alianzas...

—¿Qué no ho sab?—diu un entusiasta, que encare conserva las ilusions del submarí.—En Peral se presenta candidato y es fácil que surti: conta ab l' apoyo de 'n Mazzantini.

—Aixó total es un vot.

—Un vot y una espasa: l' ha posada a la disposició del ex-marino.

—¿Per matar als que votin contra ell?

—No, senyor: per matar uns quants toros y regalar una carnicera de filet a cada elector de 'n Peral.

—Aixó es comprar vots a pes de carn.

—Pitjor aquells que 'ls compran a pes de llenya.

En efecte, s' assegura que en certas localitats n' hi ha d' haver en gran.

Las autoritats, ab un caritatiu zel que las honra, han pres ja las sevas midas pera evitar desastrosas consecuencias.

La *Creu roja* está ja avisada pera acudir als colegis electorals ahont se necessita.

Totas las botigas d' apotecari estarán obertas, ab gran provisio d' árnica y desfilas, y disposadas a prestar los seus serveys als electors averiats.

S' han preparat un número considerable de camillas pels cassos més serios y además diu que tots los presidents de mesa tindrán al costat de l' urna un botiquí de campaya.

A consecuencia d' aquestas noticias, l' entusiasme ha crescut d' una manera prodigiosa, y a horas d' ara tothom qui té vot y fins los que no 'n tenen, s' aprestan a la lluyta pacífica y legal dels comicis disposats a fer triunfar los seus candidats, mal sigui a bofetadas.

—Déu lo quart—diu un elector entrant en lo despaig del seu notari:—vinch a fer testament.

—¡Hola! ¿ja pensa ab aixó?

—Sí, senyor; vull deixar las cosas arregladas pel que pogués succehir.

—¿Que ha d' emprendre un viatge perillós?

—Demá vull anar a votar.

Altres electors, mirantse l' assumpto baix diferent punt de vista, corran a *La Equitativa* y 's fan assegurar la vida per una cantitat enrahonada.

Altres confessan y combregan y fan bugada general de conciencia.

Fins n' hi ha que han promés portar ciris a la Mare de Deu de la Bonanova y a Sant Patantúm, si diumenje que ve encara 's bellugan.

Lo govern pot estar satisfet: la confiansa que la seva sinceritat inspira, se demostra d' una manera palpable per tot arreu.

Y la veritat es que no n' hi ha per menos.

May s' havian vist unas elecciones tan libres com las que 's preparan per demá.

Res de pressió, res de influencia.

—Municipals—diu lo govern,—quedéu en complerta llibertat. Si no 'n teniu prou de votar una vegada, votéu-ne cinch, votéu-ne deu: mentres siga pels conservadors, ningú us destorbará.

—Burots, polissóns, escombriayres... a vosaltres no us dich res: seguíu als municipals... y feu lo que fassin ells, que son práctichs en la materia.—

Y per aquest estil, ha parlat a tots los que están a las sevas ordres, ab igual desinterés, rectitut é imparcialitat.

Entre tant, los candidats corran d' una part a l' altra, buscant protecció, demanant auxili y mendicant vots.

—Escolti—diu un d' ells a un elector:—¿no 'm coneix?

—No, senyor.

—Soch fulano... lo qui 's presenta candidat per aquest districte.

—Bueno ¿y qué?

—Espero que 'm concedirá 'l seu vot.

—Fillet, arriba una mica tart. Ahir mateix lo candidat ministerial que lúxa contra vosté va pagarme café y puro, y ja compendré que...

—Escolti—diu lo mateix candidat a un altre elector:—suposo que votaré per mí ¿eh?

—Sí, senyor: cabalment haig d' anar a votar en quatre colegis distints y molt serà que alguna d' aquestas quatre seccions no pugui enquirir dins de l' urna dugas ó tres papeletas ab lo nom de vosté... —

Mírin'ho pel cantó que vulgan, las elecciones de demá prometen ser un modelo d' honradés ministerial.

Me sembla que aquest any lo fret ja s' ha acabat, si es veritat lo que diu lo ditxo.

Diumenje 's vota, dillúns es la Candelera.

¿No opinan que per poch bon cor que la Candelera tingas al recordar los escándols y asquerositats que 'l día avant, haurá vist, per forsa ha de plorar?

FANTÁSTICH.

LA BATALLA ELECTORAL.

I.

LOS ELECTORS.

—Demá, demá es lo gran dia.

—¿Ja sabs a qui votarás?

—Home... voldria enterarme dels noms que s' han presentat, per escullir 'ls tres més dignes, més consequents, més formals y que mirin més per casa.

—¡Aquest es lo mal de cap!

Jo 'm trobo ab iguals apuros:

¿a qui anirém a votar?

Hi llegit totes las llistas

dels patricis candidats

(per cert molt més numerosa

del que convé) y al final

resulta que tots predicant

unas doctrinas semblants.

Protecció a la classe obrera,

respecte a la llibertat,

moralitat a tot pasto,

foment del nostre treball

y... vaja, un no sab hont darla,

sent tots tan decents y honrats.

—Pero bè hem de decidirnos...

—¡Es clar qu' es precis, mal llamp!

—¿A qui votarás? A veure

—A veure... ¿A qui votarás?

II.

LOS CANDIDATS.

—No cal que 's cansi, don Pere.

—Ja 's pot retirar, don Pau.

—Tinch totes las mesas mèvas.

—Jo tinch mesas y tinch banchs.

—Estich tant segur del triunfo,

que ja casi 'm veig sentat

al Congrés.—Pues jo confio

tant en l' éxit del meu plan,

qu' es igual que si a horas d' ara

tingués ja l' acta a la mà.

—¡Miri que jo hi dat fa dias

un manifest que ha xocat

d' una manera admirable!

La producció nacional...

lo progrés de aquesta terra...

la abolició dels tractats...

¿cóm s' hi ha entusiasmat lo poble!...

10 céntims lo número

LA CAMPANA

Magnífica ilustració deguda als reputats artistas M. MOLINÉ, APÉLLE...

DISSAPTE, DIA 7 DE FEBRE...

—Més entusiasme ha causat lo mèu... Molts fins l'arrencavan dels cantons sòls ab l'afany de guardarlo per memoria...
—En fi, ja ho veurà demà...
—quin xasco tindrà, don Pere!
—Quin mico rebrà, don Paul

III.

LO GOVERN.

—¡Silvela!—¿Qué mana, Cánovas?
—Ja està tot engiponat?
—¡la màquina tè prou oli?
—¿pot comensá á funcionar?
—Si, senyor: pessa per pessa l'he repassada fa un quart, y marxa com una dayna.
—¿Tens los burots avisats, y 'ls serenots y 'ls guindillas, y 'ls peons, y 'ls municipals y totas las *forças vivas* qu'están al nostre costat?
—No passí 'l menor cuydado: no he olvidat ni un sol detall. Tinch la gent á punt de solfa, sè 'ls vots que s'han de donar, hi repartit los districtes ab tota imparcialitat y he reservat als contraris los llochs que se 'ls sol donar.
—Pues comensém lo saynete; tira l teló amunt aviat y digas ab veu ben seria;
—Manos limpias... ¡bola va!

Resúm: complerta anarquia en lo cos electoral, abundancia escandalosa d' aspirants á diputats, á baix poca disciplina, falta d'escrúpuls á dalt y 'l govern... tocant las trampas ab una barra hasta allá.

C. GUMÁ.

UN SARAUHISTA.

ixis com no hi ha individu, per més que de sa presuni, qu'estiga exempt de que á lo millor li surti una verruga, no hi ha tampoch cap agrupació política, per serios y formals que sigan los elements que la constitueixen, que puga lliurar-se de que li surti un saltimbanquis qual-sevol que á cada punt fassa tot lo imaginable pera posarla en ridicul.

Tal es lo que li passa actualment al partit republicá històric de Barcelona. Desde que va cometre la imprudencia de pendres en serio al sarauhista Valls, etern aspirant á la concejalía, que per ser regidor se desfa y 's pirra, com si á la Casa gran lliguessen ab llangonissas als advocats de secá, y com si 'l ser de l'olla tingués la virtut de aquietar als acreedors impertinents, pot dir-se que 'l partit republicá històric no ha tingut un moment de tranquilitat.
No hi ha hagut en l'espai de cinch ó sis anys una sola elecció qu'ell no l'haja perturbada, sempre ab l'afany inaudit d'entrar á la Casa gran. Es de aquells que no pensan ab res més, que s'ho treballan ells mateixos tan gran es la abnegació que tenen de sacrificar-se pels interessos... del comú! Y parlo del comú en lo sentit recte de la paraula. Y, naturalment, com tanta abnegació, per una persona tota sola, que prou feyna té á guanyarse la vida arreglant expedients en la seva agencia de negocis, es una cosa que no pot consentir-la qui no admet sacrificis tan grans y desinteressats. resulta que totas las personas que dintre del partit republicá històric tenen nas y ulls ja per la seva antigüetat, ja pels seus mèrits y serveys, ja per la seva historia, m'ran á aquest tipo, com una cosa extranya, anormal y desusada, dintre de la agrupació republicana històrica creyent que al venirse 'n ab nosaltres s'ha equivocat de casa.

Homes de tals qualitats, fan molt bon paper al costat de 'n Romero Robledo; al costat nostre sobran.

Y tant hi sobran, que fa poch més de un any va ser expulsat del partit precisament per haver faltat á las bases de organizació, que avuy invoca per seguir fent de las sevas y enviar telegramas á n' en Castelar, que l' ilustre jefe no pot menos de contestar á clatelladas telegráficas.

Perque ell, sense pararse en barras, com de costum, s'ha arreglat un Comité y tot, que ningú ha nombrat, compost de gent que á casa seva 'ls coneixen, ab la consigna de cridar molt, per alló de que sembla que son més mitja dotzena que braman que un miler que callan per prudencia y per vergonya.

Y aquí tenen al sarauhista que ja ha arribat al extrém de la xifadura. Per formar ranxo apart y atreure 's simpatias, que demá pogan ajudar-lo á sortir elegit regidor, quina té 'n ha fet? Ha proclamat la candidatura de Castelar per Barcelona, l'ha proclamada sense consultar al interessat per res, contravenint las ordres expressas y terminants del interessat, alsantse de pintetas davant d'ell y tenintse las hi tiesas, perque, després de tot, per aixó serveixen los jefes de partit, per cubrir, vulgas no vulgas, ab lo vel del seu prestigi, la mercancia tarada, que ha d'entrar de contrabando á la Casa gran.

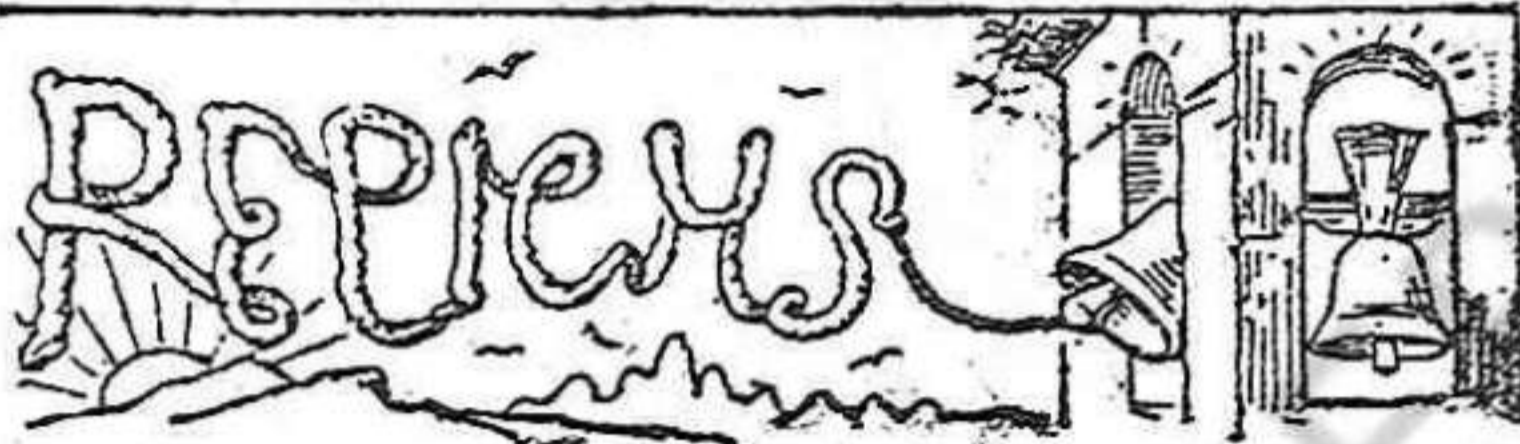
¿Comprenen ara la maniobra?
Lo sarauhista es incorretjible. Quan feya envelats, ja molt avansada la restauració y no pensava encare que dedicantse á la política pogués aspirar á la concejalía, convidá un día á n' en Romero Robledo á una de las sevas greccas, logrant ferlo beure en porró. Avuy ha tractat de repetir la broma; pero en Castelar no es en Romero Robledo; en Castelar no beu á gallet. Lo porró que li brindava li acaba de rompre al mitj del clatell. Y tot lo partit republicá històric, lo verdader partit, l' antich, lo probat, lo conegut de tothom, ha aplaudit la resolució del jefe.

Pero ell es imperturbable, y no 's dona per entés: tot ell es barra y ja veurán com á pesar de tot, encare probará de tirar endavant la maniobra de la candidatura. Si algún incaute s'hi deixa caure, sempre dirá:—¡Miréu si 'n t'hi ch de partit!

Y succehirá, perque las cosas del sarauhista totas han de acabar en bufo, que únicament votarán á n' en Castelar per Barcelona, los enemichs de 'n Castelar, los que no tenen altre afany que 'l de posar en ridicul al gran orador, tal vegada alguns elements de la fracció federal, gelosos de la preponderancia que 'l partit republicá històric ha anat adquirint á Barcelona, y que no han trobat millor manera de desprestigiarlo, que secundar los atreviments del etern sarauhista.

Lo partit republicá històric y tots los amichs y admiradors de Castelar, deixarán de votar-lo obehint tas sevas ordres terminants. Ni ell ni nosaltres volém res ni ab dissidents, ni ab saltimbanquis, que únicament saben fer cabriolas á benefici dels conservadors.

P. DEL O.

EGONS diu un periódich, demá diumenje l' Associació de catòlichs de Sabadell celebrarà una vetllada pastoril.

¿Pastoril? ¡Ja entench! Una reunió de rabadans y de béns. Total: ¡molta llana!

Diu que 'ls gremis dels alcoholos están resoltos á sostenir per Barcelona la candidatura del Sr. Lluch.

Si no 'l treuben, als agremiats dels esperits sempre 'ls queda 'l recurs de ficarlo dintre un pot de cristall plé de alcohol y conservar-lo.

En qualitat de candidat feto.

Hi ha una nova casta de candidats, desconeguts fins ara. Los candidats carcatòlichs, que en lo moment de llensarse á la brega 's fan benehir pels seus bisbes respectius.

Candidats que tant fian en la benedicció episcopal, mereixen un nom.

Lo de candidats-benejts.

Diumenje passat al efectuar-se en la Diputació provincial lo nomenament d' interventors, se presentaren firmas de dos grans d' Espanya, l' un conservador y l' altre carli que lluytan pel districte de Vich, resultant repetidas, sino estraftetas la majoria de las indicadas firmas.

Comentari:—Si aixó fan los grans d' Espanya ¿qué no farém los petits?

Resposta de un republicá disposat á apoyar la candidatura socialista, la única de carácter liberal que 's presenta per aquell districte:

—Als grans se 'ls cura de una sola manera: reventantlos.

¡Olé! Ja en materias electorals entran en joch los toreros.

Mazzantini, amich de la candidatura de 'n Peral, está capejant y banderillejant al fill del ministre de Marina, candidat apoyat pel ministeri.

—Si en Peral triunfa—ha dit als andalousos—prometo matar tres toros de franch á la plassa de Rota y repartir la carn al poble.

Y 'ls andalousos davant de la perspectiva de una corrida gratis han promés apoyar-lo y l' apoyarán ab tota l' ánima.

Es de sentir pels toros, que no hi tenen cap culpa. Si bé qu' en las eleccions no guanya sempre qui té 'ls vots, sino qui té la paella pel mànec.

De manera qu' en Mazzantini hauria de completar lo seu oferiment, ab la promesa de matar tres toros si en Peral guanya; pero si li estafan l' acta s' hauria de comprometre á matar mitja dotzena de timadors electorals.

¿Qué amigos tienes, Benito! Advertint que al dir Benito vull dir Elias de Molins, candidat de Vilafranca del Panadés.

En El Labriego li ha sortit un defensor, que en un

article tracta poch menos que de falsificadors als comerciants de vins que tant abundan en aquell districte, y que may siga sino per ressentiment votaran en contra del candidat ministerial.

L' autor de aquest insensat article 's diu Canyas.

Vaja, defensas aixins
més que veras semblan kansas:
¡pobre Elias de Molins!
Las canyas se 't tornan llansas.

A n' en Canalejas l' han nombrat fill adoptiu de Ali-cant.

Reconegan que hi ha politichs de sórt.

A en Canalejas tenu qu' estant en l' oposició lo nombran fill adoptiu de la terra del turro.

Lo Toisó d' or concedit á n' en Sagasta encare dona joch, y es de creure que 'n donará, mentres á D. Praxedes li quedin forsas pera portar la penjarella al coll.

Del mateix mal qu' el!, vá morir l' Oíozaga y aixó qu' era més popular de lo que puga serho en Sagasta.

Desde que varen penjarli l' bè d' or al coll, ja ningú 'l vá coneixer may més sino per el hombre del borrego.

A la quenta tots los caballers del Toisó d' or pel mer fet de possehir aquesta insignia quedan declarats cusins los uns dels altres. De manera que avuy en Cánovas y en Sagasta, son cusins.

Y ara l' astut Malaguenyo pot vanagloriarse de haverli donat una proba de aquesta classe de parentiu.

Perque en realitat més que un honor li ha fet una primada.

Suposa un periódich que 'l gran elector dels conservadors, Sr. Planas y Casals está malalt, de una bronquitis. Consequencias de respirar los ayres corrompts de la ilegalitat.

Lo candidat conservador de Figueras s' alaba de haver conseguit una real ordre manant construhir un pont sobre 'l Muga.

Crech que 'ls ampurdanesos, per lo que puga ser, no 's fiarán de reals ordres, ni de promesas. Lo que han de dir es lo següent:

—Sr. Roger, vosté fassa que 'l pont se construeixi y quan estiga llest avisi ns.

Figürinse que 'l pont s' edifica y que en unas altras eleccions lo candidat conservador, diu:

—¿No veuhén? Ja está llest lo pont.

Resposta que podrán donarli 'ls electors:—Está molt bè, Sr. Roger; pero com que vosté es monarquich y nosaltres republicans y no es possible que 'ns poguem entendre, lo millor que pot fer es tirars'hi de cap

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- XARADA.—En-so-pe-ga-da.
- ANAGRAMA.—Llepa-Pallé.
- TRENCA-CLOSCAS.—San Sebastián Mártir.
- TERS DE SILABAS — LLE O NA
O LI VA
NA VA JA
- GEROGLÍFICH.—Has de atacar los vicis desde sos principis.

Han endavinat totas las soluciones los ciudatans Pere Gats, P. N. M. y Un Marruixá; 4 Llorito Real y San Patantum; 3 Noy maco, P. Fins y un Salao; 2 Sarauhista y F. Rocavert, y 1 no més Embolica-crias, Pep Sistella y un Delfi.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciudadans Joanet de Reus, J. Bach, F. Torres, Noy de Gracia, R. Agla F., J. Resar, Enrich de l' Orga, B. de l' Hostia, Iborra, Joan Via, C. N. y L. y C., A. G. y P., Mollas y J. Esparrago de Bianes:—Lo que 'ns envian aquesta semana no la per asa.

Ciudadans Sabateret del Poble Secch, Amadeo A. Peremartí, A. C. y Barretina, Mr. Eugón, J. Palmer y Pagés J. Staramsa, Submarino desemparat, Curtinés, P. Babina y N. P. R.:—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns remeten.

Ciudad A. Llimoner: La primera está bè; la segona no 'ns agrada prou —J. T. y R.: Hi anira Un recort; lo altre no —R. Pons y Vila-vendrell: La poesia té un inconvenient y es que desde 's primers versos ja 's veu ahont va á parar; de lo deutes aprofitarém alguna cosa.—R. Giné (heréu de casa): Los acudits son molt vells y de segur que no se li han acudit á vosté.—J. Bach: La poesia es fluita.—Lluís Salvador: Va molt rebé; la publicarém.—Pepet del Vendrell: Tant la prosa com los versos tot haura de arreglar-se —V. Tarrida: La poesia está bè, salvo algun toch que adoleix de certa cruessa.—Esoj Uamlad: No 'ns acaban de fe 'l pés y fins son una mica mansas.—Quimet Vinyas: La declaració, regular; l' altra no va.—Beu: Va bè.—Galeno: Lo mateix li dihém, mirarém de aprofitarla.—E. Vila-ret: Aceptém lo sonet.

LOPEZ. Editor.—Rambla del D'uj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 2

NÚMERO EXTRAORDINARI

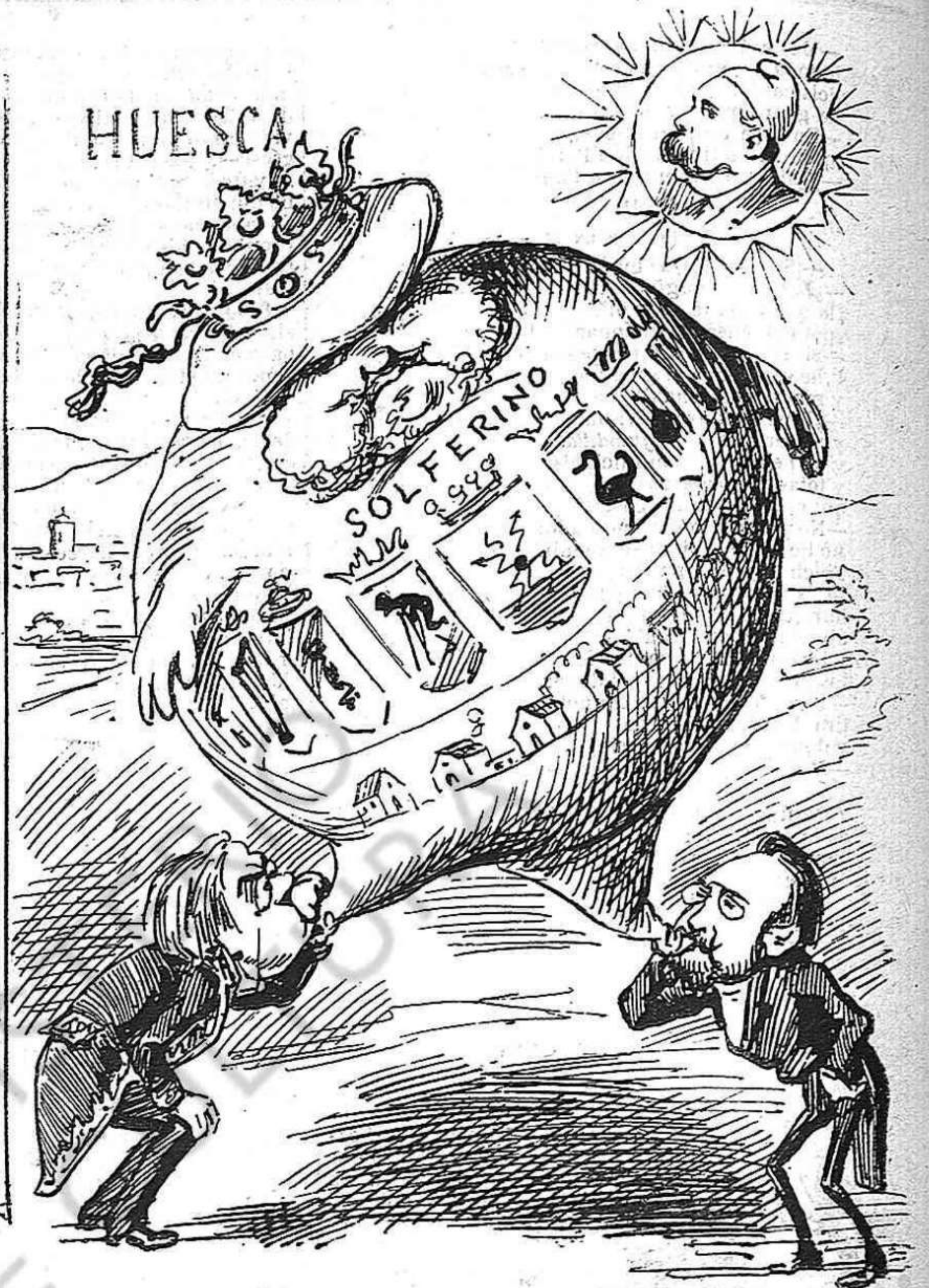
DE GRACIA

ANOR VAZQUEZ. — Text variat dels principals escriptors catalans.

10 céntims lo número

PER CORASSONADAS.—Empleant lo cor y de passada la butxaca.

PER VANITAT.—Inflant un bòt carli.

PER HIPOCRESSIA.—Fentse benehir lo manifest.

PER TERROR.—Si no votéu aquesta candidatura a vos y tots los de casa vostra, ne hi haurà terra sagrada. ¡Quan moriren al canyet!